

"Društveni se odnosi proizvodnje ne mogu svesti na jednostavne odnose među ljudima, na odnose koji bi umiješali u spor samo ljude, dakle na razlike unutar jednog univerzalnog modela, intersubjektiviteta (prestíž, roba, vladanje, ropstvo itd.)".

Društvo je osnovna ljudska zajednica nastala kao rezultat uzajamne delatnosti ljudi na osnovu određenog stupnja istorijskog razvoja, podele rada i proizvodnih snaga. Društvo predstavlja unutrašnju strukturu i dinamičnu celinu u kojoj su svi elementi međusobo povezani i određeni pripadanjem toj celini. Otkrivajući i okrećući u svoju korist prirodne i društvene zakonitosti ljudi stvaraju svoj istoriju.

Najvažniji elementi ljudskog delanja su: akteri (pojedinačni, grupni, globalni), potrebe i interesi koji pokreću to delanje, predmeti i sredstva na kojima se odvija i koji omogućavaju to delanje, vrednosti i norme tog rada, statusi i uloge. Povezujući svoja poslovanja ljudui stupaju u različite međusobne, tj. društvene odnose. Na temelju društvenih odnosa nastaju razne pojave u društvu.

Društvo se najjednostavnije može odrediti kao celina društvenih delanja i društvenih odnosa, čija su struktura i dinamika određeni razvojem podele rada.

Društvena struktura sastoji se iz dva osnovna načela: ekonomske osnove i društvene nadgradnje, s tim što se društvena nadgradnja deli na društveno-političku organizaciju društva i oblike društvene svesti.

Ekonomska osnova predstavlja područje društvene proizvodnje materijalnih dobara koja omogućuje društvenu i individualnu egzistenciju čoveka.

Društvenu nadgradnju čine sva ostala područja društvene stvarnosti koja su u konačno uslovljena ekonomskom osnovom društva. To su grubo podeljena društveno-politička organizacija društva (država, pravne institucije, političke organizacije) i društvena svest koja se sastoji iz pravno-političke nadgradnje i viših oblika svesti.

Društvena dinamika proizilazi iz shvatanja pokretačkih snaga razvoja ljudskog društva kao sastavnog dela shvaćanja društva uopšte. Te su snage sadržane u razvoju proizvodnje, odnosno u razvoju njenih materijalnih snaga, koje dovode do nužne, odgovarajuće promene u proizvodnim odnosima, a i jedni i drugi zajedno dovode do daljih promena u svim ostalim područjima društvene stvarnosti, odnosno društvene nadgradnje.

Proizvodnja dobara i usluga u svakom društvu predstavlja osnovni društveni proces, i u tom smislu ona je veći uslov ljudskog i društvenog opstajanja i razvoja. Proizvodnja ima više momenata, aspekata, činilaca, istorijskih i strukturnih tipova.

D

RUŠTVENA PROIZVODNJA je, svrsishodno društveno delovanje (rad) kojim ljudi prilagođavaju prirodu svojim potrebama i stvaraju materijalna dobra ili utiču na druge ljude i tako im pružaju razne materijalne i nematerijalne usluge. Savremena proizvodnja je integralni deo sveukupnih zbivanja u okviru poslovnih sistema, a posebno sveukupnog okruženja nego što je to ikada bio slučaj.

Pristup organizaciji savremene proizvodnje mora obezbediti takva rešenja koja omogućuju njeno optimalno integrisanje u procese koji karakterišu aktuelno okruženje, kao i sagledane promene u budućnosti.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com